

Служба „Преса и
информация“

Съд на Европейския съюз
ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 33/11
Люксембург, 7 април 2011 г.

Решение по дело C-402/09
Tatu/Statul român prin Ministerul Finanțelor și Economiei и др.

Таксата за замърсяване, въведена в румънската правна уредба и налагана за превозни средства при първата им регистрация в тази държава членка, противоречи на правото на Съюза

Тази правна уредба действително има за ефект да възпира вноса и пускането в движение на употребявани превозни средства, закупени в други държави членки

Румънската правна уредба въвежда от 1 юли 2008 г. такса за замърсяване, която трябва да се плати при първата регистрация на моторно превозно средство в Румъния. Тази правна уредба не прави разграничение между превозните средства, произведени в тази държава членка и тези, произведени в чужбина. Тя не прави разграничение и между нови и употребявани превозни средства.

Г-н Tatu, румънски гражданин, пребивава в Румъния и купува през юли 2008 г. употребяван автомобил в Германия на цена 6 600 EUR. Това превозно средство има работен обем на двигателя 2 155 cm³ и отговаря на стандарт за емисии Евро 2. Произведено през 1997 г., то е регистрирано в Германия през същата година.

За да може да регистрира това превозно средство в Румъния г-н Tatu е трябвало да заплати сумата от 7 595 RON (около 2 200 EUR), която представлява таксата за замърсяване. Като счита, че таксата противоречи на правото на Съюза, той е поискал възстановяването на платената сума. Всъщност той изтъква, че таксата е несъвместима с правото на Съюза, защото се събира за всички употребявани превозни средства, внесени в Румъния от друга държава членка и регистрирани за първи път в Румъния, докато за вече регистрирани в Румъния подобни превозни средства тя не се събира при тяхната препродажба като употребявани превозни средства.

Tribunalul Sibiu, сезиран със спора, отправя до Съда запитване за съвместимостта на тази правна уредба с правото на Съюза.

В Решението си от днес Съдът припомня, че правото на Съюза забранява на всяка държава членка да налага върху стоките на другите държави членки вътрешни данъци, които надвишават наложените върху подобните местни стоки. Тази забрана има за цел да гарантира пълната неутралност на вътрешните данъци по отношение на конкуренцията между стоките, които вече се намират на националния пазар, и внесените стоки.

По-нататък Съдът отбелязва, че въведеният с румънската правна уредба режим на облагане не провежда разграничение нито между превозните средства според произхода им, нито между собствениците на тези превозни средства според гражданството им. Действително, таксата се дължи независимо от гражданството на собственика на превозното средство, от държавата членка, в която последното е произведено и от факта дали превозното средство е закупено на националния пазар или е внесено.

Същевременно, макар условията за **пряка дискриминация** да не са налице, един вътрешен данък може да бъде косвено дискриминационен поради последиците си.

За да се разбере дали тази такса създава **непряка дискриминация** между внесените употребявани моторни превозни средства и подобните употребявани моторни превозни средства, вече намиращи се на националната територия, Съдът разглежда **първо** дали тази такса е неутрална по отношение на конкуренцията между внесените употребявани превозни средства и подобните употребявани превозни средства, които са били регистрирани по-рано на националната територия, и са били обложени при тази регистрация с въпросната такса. **Второ**, той разглежда неутралността на тази такса за внесените употребявани превозни средства и подобните употребявани превозни средства, които вече са били регистрирани на националната територия преди влизането в сила на таксата, а именно 1 юли 2008 г.

Що се отнася до **първия аспект на неутралността на таксата**, Съдът припомня, че нарушение на правото на Съюза е налице, когато размерът на таксата, наложена за внесено употребявано превозно средство, надвишава остатъчния размер на таксата, включен в стойността на подобни употребявани превозни средства, вече регистрирани на националната територия.

В това отношение Съдът констатира, че румънската правна уредба съответства на правото на Съюза, защото взема предвид при изчисляването на таксата за регистрация обезценяването на превозното средство и по този начин гарантира че тази такса не надвишава остатъчния размер, включен в стойността на подобни употребявани превозни средства, които са били регистрирани по-рано на националната територия и върху които тази такса е наложена при регистрацията им.

Обратно, що се отнася до **втория аспект на неутралността на таксата**, Съдът констатира, че румънската правна уредба има за ефект това, че за внесени употребявани превозни средства, които се отличават със значителна възраст и овехтяване — въпреки прилагането на голямо намаление на размера на таксата, което държи сметка за тяхното обезценяване — се налага такса, която може да доближи 30 % от тяхната пазарна стойност, докато за подобни превозни средства, пуснати в продажба на националния пазар на употребявани превозни средства, не се налага подобна данъчна тежест.

При тези условия въпросната правна уредба има за ефект да възпира вноса и пускането в движение в Румъния на употребявани превозни средства, закупени в други държави членки.

Макар правото на Съюза да не възпрепятства въвеждането от държавите членки на нови данъци, то задължава всяка държава членка да избере и организира таксите за моторните превозни средства така, че ефектът от тях да не бъде поставяне в по-благоприятно положение на продажбата на употребявани местни превозни средства и да възпира по този начин вноса на подобни употребявани превозни средства.

В резултат на това Съдът постановява, че правото на Съюза не допуска държава членка да въвежда такса за замърсяване за моторни превозни средства при първата им регистрация в тази държава членка, ако тази данъчна мярка е организирана по такъв начин, че възпира пускането в движение в тази държава членка на употребявани превозни средства, закупени в други държави членки, без обаче да възпира покупката на употребявани превозни средства на същата възраст и със същото овехтяване на националния пазар.

ЗАБЕЛЕЖКА: Преюдициалното запитване позволява на юрисдикциите на държавите членки, в рамките на спор, с който са сезирани, да се обърнат към Съда с въпрос относно тълкуването на правото на Съюза или валидността на акт на Съюза. Съдът не решава националния спор. Националната юрисдикция трябва да се произнесе по делото в съответствие с решението на Съда. Това решение обвързва по същия начин останалите национални юрисдикции, когато са сезирани с подобен въпрос.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Съда.

[Пълният текст](#) на съдебното решение е публикуван на уебсайта CURIA в деня на обявяването.

За допълнителна информация се свържете с Илияна Палъова ☎ (+352) 4303 3708